

Artista: Annibale Carracci (1560 Bolònia-1609 Roma).

Títol: Triomf de Bacus i Ariadna.

Tècnica i data: fresc, se'n desconeix la data (possiblement entre 1595 i 1605).

Època: finals del segle XVI i principis del XVII, Barroc.

Museu: Palazzo Farnese, Roma.

Instrument: címbals (idiòfon).

Comentaris: els címbals estan formats per dos platerets metàl·lics, de coure, plata o bronze, que en xocar entre ells produeixen un so que pot ser més o menys agut segons la mida i la cavitat que es pot observar perfectament en aquesta pintura. És un instrument de percussió de so indeterminat, encara que n'hi pot haver d'afinats; el timbre és clar i lluent. El seu origen és molt antic, es troba ja en relleus babilònics i assiris, però llavors la seva forma era més plana. L'ús d'aquest instrument es va estendre a Grècia, a través de Creta, on estava associat al culte de Cibele. A Roma, els címbals, els tocaven unes ballarines anomenades "cymbalistræ" en el culte al déu Bacus. A l'època medieval es van continuar emprant; en tenim referències literàries com per exemple en "La vida de Santo Domingo de Silos" de Gonzalo de Berceo (1180-1250): "Non avié prior el cínbalo tañido, un trotero del rey fo a ellos venido, de abad e de fraires fo muy bien recebido, díxoles tal mensaje que le fo bien gradido". La primera vegada que els címbals van entrar a l'orquestra fou a l'òpera "Esther" (1680) de Nikolaus Adam Strungk; s'hi han mantigut sobretot a partir del segle XIX, però sempre de manera ocasional. Per sentir címbals com els antics podem escoltar el "Preludi a la migdiada d'un faune" (1894) de Claude Debussy (cap al final de l'obra).